

ИЗЛИЗА

Вторник, Петък
Срѣда и Недѣля.

Абонаментъ за България:
За година . . . 16 лв.
6 м-ца . . . 8 лв.
3 м-ца . . . 5 лв.
За странство:
За година . . . 30 лв.
6 м-ца . . . 15 лв.
винаги предплатя.

Единъ брой 10 стот.

Телефонъ въ Варна № 223.

Уредникъ: П. ДРАГУЛЕВЪ.

ТЪРГОВСКИ ФАРЪ

LE PHARE DU COMMERCE.

Органъ за информация, политическа и стопанска икономия, търговия, земледѣлие и индустрия.

Варн. Градска Библиотека

За обявления:
гармоничен редъ на 1-ва
стр. 1 лв., на II-ра и III
стр. по 70 ст. на IV-та
стр. по 20 стотинки.

За по-вече оборудвания
се прави особено спо-
разуменіе.

Съобщения, ръкописи и
суми се изпращатъ до
уредника: П. Драгулевъ.

Единъ брой 10 стот.

Д. Р. КОССОВЪ & С-не

КОМИСИОНА И ЕКСПЕДИЦИЯ

ЦЕНТРАЛА РУСЕ. Клонове: Варна, Търново, Габрово и Деде-Агачъ.

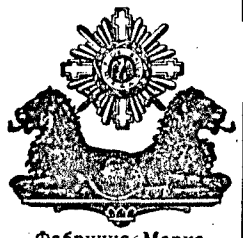
Съобщаваме на своитѣ клиенти и познати, че съвмѣстно съ к-тата Гаторно & С-не отъ Браила, уредихме плавателна служба по Дунава за прѣнасяне стоки отъ Русе за Гени, а въ послѣдствие и за другитѣ портове и че понеже разполагаме съ достатъчно шленове и параходи, службата е наредена така, што винаги да имаме въ Русе готовъ за товарене шленъ, който като се натовари веднага се отпаса а на мѣстото му се оставя другъ за товаряне — удобство, което е необходимо за русенското пристанище по причина на голѣмия напливъ на стоки.

Съ почитание Д. Р. КОССОВЪ & С-не.

Парна Модерна Сапунена Фабрика

Ж. Посторино & Со.

— БУРГАРЪ —

„НАФТА“
БЪЛГАРСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
Капиталъ 1,000,000 лв.

Централа въ СОФИЯ.

Клонове въ всички градове на Царството.
Постояни складове въ всички клонове отъ ГАЗЪ въ каси и вазели, БЕНЗИНЪ за осветление, автомобили, мотори, индустриални и технико-технически пѣли, МИНЕРАЛНИ И ЦИЛИНДРОВИ МАСЛА, ГАЗОЙЛЪ (НАФТЪ) за Дизелмотори, ПЖКУРА за гориво въ парни котли, КАТРАНЪ, ПАРАФИНЪ, АСФАЛТЪ и всички други неф-теви продукти.

© Цѣки и условия най-изкоски. ©

Фабрична Марка.
ГАЗЪ
отъ
най-добро качество
Употрѣблявайте
само тази марка.

Господинъ Ив. Цаневъ

КОМИСИОНЕРЪ-ЕКСПЕДИТОРЪ ВЪ ДЕДЕ-АГАЧЪ.

Занимава се съ комисіона и експедиция.

АМЕРИКАНСКИ ВЪРШАЧКИ
ФАРКАРЪ

Специално пригодени за нашитѣ храни съ и безъ апаратъ за дребна плѣва. Вършачкитѣ ФАРКАРЪ сж ч-ай-производителни, здрави и практични за работа; лекоподвижни и пригодни за движение изъ нашитѣ пѣтища.

ГДѢТО СЕ ВЪВЕДЕ **ФАРКАРЪ ТАМЪ ФАРКАРЪ** ИЗМѢСТЯ
всички други вършачки; а фаркаровитѣ машини работятъ по цѣлия свѣтъ.

УСЛОВИЯ НА ИЗПЛАЩАНЕ НЪ-ЛИБЕРАЛНИ.

Прѣдставителство и депозитъ.

Англо-Американски Търговски Музей—София.

Ул. „Витоша“ № 15.

Телефонъ № 1192.

Фирмата И. М. ЩЕРНЛИБЪ И С-не София

отъ 20 юни т. г. г. прѣмѣсти контората си на

ул. Раковски № 85 въ София.

Пристигнаха и нови голѣми партии прѣкоачествени и на

износни цѣни:

ВЪСЪКАКЪВЪ ВИДЪ

МИНЕРАЛНИ МАСЛА

ВАЗЕЛИНЪ И БЕНЗИНЪ.

Телефонъ № 1311.

ВЪЛНЕНО-ТЕКСТИЛНАТА ФАБРИКА

„СВ. ГЕОРГИ“

ВЪ ТРЪВНА

Съобщава, че въ ноември т. г. сѣбѣйски сѣкатъ, ул. „Трифонъ“

№ 28, че продава на еро и дребно стоитъ произведени:

Масла фини платове, за мажени костюми, платове за дамски костюми,

платове и сукна за форми обѣлки, платове за ученически форми и

големъ наборъ на златни и трийни платове, изработени отъ мѣстна вѣлна,

по цѣни по-ниски отъ конкурентата.

Фабриката собствено въ Българ Търг. Банка е въ положение да

продава всичко по-евтино.

Андрѣй Момеринъ

ФАБРИКА

за кожи и кожени издѣлия

Специалитетъ

ДАМСКИ ЧАНТИ.

Габрово.

Месробъ Мурадовъ

АДВОКАТЪ.

Писалище сръщу Окржния Сждъ.

Телефонъ № 354.

ВАРНА.

Пѣтищата за износа ни въ странство.

Единъ отъ редовнитѣ ни четивъ въ Браила се е спрѣлъ на даденитѣ ни, послѣдователно, двѣ статии: „Министеръ Бакаловъ въ общока“ и „Комитетъ за прѣдвидимостта и икономията на търговитѣ“. Съ дата 18/1 юли, той е ималъ любезността да ни изпрати следното писмо, което прѣдаваме дословно:

„Аргументитѣ въ първата Ва статия да се отиди частъ по-скоро за прѣвѣнето износа на царевината, сж досущъ прави и вѣрни и то, ако бихте имали свободни пѣтища за износа. Ромжия, която напомняте въ аргументацията си, ако можѣ да изнесе по сухо (по желѣзно-пѣтищата си мржа) много храни, това етана благодарение на позицията ѣ, имайки три до шестъ задгранични пункта къмъ австро-унгарската империя и, чрѣзъ тѣя пунктове, за Германия, а Вие?... Отъ кждѣ? Ще ми кажете — чрѣзъ Деде Агачъ, но какъ? И то за много незначителни количества. Чрѣзъ Ромжия? И това се указва почти невъзможно сега, както не единъ пѣтъ се указва невъзможно вече отъ европейската война насамъ, защото отъ декларациитѣ записани за около 48,000 вагона за износа на разни храни отъ мѣсецъ октомври м. г., храни, които трѣбваше да се изнесатъ чрѣзъ горнитѣ задгранични пунктове още миналата година, изнесени сж (минаха) 25—30,000 вагона, а другитѣ лежатъ още и сега прѣснати по гаритѣ; и хранигѣ сж почти изгнани; а пѣтъ, отъ друга страна, грамаденъ запасъ отъ разни храни се намиратъ складиранъ въ разни крайбръжски ромжски дунавски пристанища и шленове, на които наемътъ достига дѣя 12—14 годишно за всичко едно брамско кило; сжко наемътъ на магзинитѣ е станалъ много високъ и стойността на житото расте. А знаете ли какъвъ запасъ отъ храни имамъ тукъ отъ старата реколта, складирана въ шленове и магзини? — Повеќе отъ 80—90,000 вагона само тукъ (въ Браила б. р.), отъ които много, — особено царевината и ечемика — развалени и на които дѣнитъ, напрѣтуръ, на ечемика, сж трѣйно намалени — отъ дѣя 3000, днесъ може да се купи за дѣя 1000 до 1100 едана вагонъ.

„Споредъ ментъ, Комитетъ за обществена прѣдвидимостъ нека да отложи още малко врѣме износа на царевината, като се тури въ постоянно спомение съ крупнитѣ житарски сдружения въ провинцията на царство България, съ които да бесѣда — постоянно да конферира за леснината, какъ и отъ кждѣ да стане износа; или нека намѣри инострани крупни синдикати, на които, безъ отговорностъ за прѣвоза, да продаде запаса отъ старата реколта франко българскитѣ пристанища и сжщеврѣмено да вземе мѣрки за хранигѣ на новата реколта, штоо производителитѣ на не ги прѣнасятъ на разнитѣ гари и крайбръжски дунавски пристанища, до гдѣто се уасни въпроса за пѣтищата на износа.“

Това писмо, автора на което е нашъ личенъ добръ приятелъ, житаръ по професия, търгуващъ въ Браила и твърдѣ свѣдущъ въ транспортната способностъ на ромжскитѣ желѣзници, сжщеврѣмено и въ искренности и добросъвестности на когото имаме основания да се свѣтъваме, хвърля свѣтлина върху много неяснени у насъ въпроси. Ние, основани на това, което чувахме отъ нашитѣ търговци, продължаваме да вѣрваме, че Ромжия е по-щастлива отъ насъ въ износа си на храни, като дори е отишла до тамъ, че слѣдъ износа на своитѣ храни та е прибѣгнала до спекуляция съ руски и наши храни за въ Австро-Унгария и Германия. Писмото, обаче, опровергава всичко това и иде да потвърди тѣмъ противното: че и Ромжия, вслѣствие на затруднения си износъ, ще има да понесе огромни загуби отъ развалени вече храни — царевина и ечемикъ. Неприятно уяснение прави писмото и върху обстоятелството, което прѣдизвиква у насъ постояненъ избликъ отъ негодувание: защо, при налачността на българо-ромжска конвенция за транзитъ, Ромжия постоянно шиканира нашата търговия съ отказването си да ни дава вагоми вли да пропуца и прѣвоза такива за и отъ царството ни. Естествено, това е въпросъ, който може най-лесно да се проучи и изясни отъ нашата дирекция на желѣзницитѣ; но ако дѣйствително ромжскитѣ сами иматъ тѣя голѣми затруднения; ако иматъ свои натоварени 20—30 хиляди

вагона съ зърнени храни готови да се експедира въ всѣки частъ, шомъ се отвори пѣтъ; ако тѣя вагоми, отъ друга страна, сж прѣснати по гаритѣ имъ и причиняватъ мѣкотии съ стѣснването или задръстването на линиитѣ имъ; ако има други грамадни количества храни, които чакатъ редъ да бждатъ натоварени и експедирани, то ние можемъ да си отбѣемъ грижата, че лесно и даже безъ крайно тежки загуби ще можемъ прѣзъ Ромжия да си пробиемъ пѣтъ; трѣбва ентѣзъ за всѣкога да се убедимъ, че не тѣя лесно, но безъ постоянно гнѣвене ще можемъ да си послужимъ въ износа съ ромжскитѣ желѣзници — ако за тѣхнитѣ транспортни желѣзницитѣ имъ сж неспособни да послужатъ, за нашитѣ отъ само себе слѣдва да се разбере, че никога не ще обладаватъ съ тѣя способностъ, на което ромжскитѣ, въ оправданията си къмъ насъ и сега прѣписватъ трудността и задръжането съ стотии наши вагоми съ стоки въ тѣхната територия и новостояността имъ да се оправятъ по мѣстоуназначения имъ. И напразно ние ще се гнѣвимъ и негодуваме. Ромжскитѣ повече чѣнитъ своитѣ нужди и, безъ съмнѣние, повече задѣлятъ за своитѣ интереси нежели за чуждитѣ. Това за прѣтѣпността и неспособността на ромжскитѣ желѣзници да десервира въ нашия износъ; а изпрѣчва се още и ограниченостъ на задграничнитѣ износни пунктове. Както е извѣстно, нашитѣ износъ за Австро-Унгария и Германия, отъ ромжската гара Рамаданъ, сжко и прѣзъ Оборнице, се направлява изключително прѣзъ Прѣдѣлъ — отъ единъ само задграниченъ на Ромжия и Австро-Унгария пунктъ. И питае се ние, какъ ще бже възможно нашия износъ да стане само отъ тоя пунктъ, само отъ тоя единственъ пѣтъ, при наличността и на по-горѣ споменатото прѣдѣствие, идѣше отъ това, че ромжскитѣ линии сж задръстени и завезти не само отъ нейни собственъ трафикъ, но и отъ трафика за Русия, Турция, Сърбия, Герция и нашия, че и подвѣжния имъ материалъ се е указалъ въ голѣмъ недостигъ — и тоя повлиахъ върху скрашението (тѣй значително) на прѣвозната имъ способностъ.

Очевидно е, че при отсъствието на едно ефикасно сѣрство и на нужния авторитетъ отъ нашето правителство съ политически мотивъ да наложи на ромжскитѣ да обслужатъ нашата търговия съ желѣзницитѣ си, ние не можемъ да разчитаме отъ никаква сигурностъ за улесняването на нашия износъ. Ако Ромжия, съ позицията, която взема спрямо Австро-Унгария и Германия си прѣдѣлитъ си износно-вносни пунктове, — отъ тѣя до шестъ — страда и намира основания да се оплаква отъ загуби, които трети отъ застояването на износнитѣ ѣ стоки и отъ развалата имъ, не знаемъ, какво да кажемъ за насъ, които, за да проникнемъ въ тържищата на горнитѣ държави, принудени сме да насочваме стокигѣ си прѣзъ една чужда земя — прѣзъ Ромжия. А кога ще смогне службата да десервира износа на 80—90,000 вагона храни, лежащи само въ Браила? Кога ще смогне тѣя да изнесе всичката стара реколта отъ царевина и ечемика въ пѣла Ромжия? Кога и какъ ще ѣ остане врѣме да десервира и новата ромжска реколта, която се жоне и прибира вече? Та отъ тамъ насетнѣе ще чанаме и намъ да се даде пѣтъ и то само прѣзъ Рамаданъ и прѣзъ Оборнице! Добрич! Горко ни! И остава ни въ такъвъ случай само единъ другъ пѣтъ — Деде-Агачъ прѣзъ Одринъ...

Но и ако би билъ сигуренъ пѣтъ ни Харманлий въ Одринъ—Димотика—Деде-Агачъ, какъвъ процентъ отъ хранигѣ ни ще могатъ да се изнесатъ отъ тамъ? Върху това ни обрѣща вниманието, именно, писмото, което тураме на разположеніето и на вниманието на четѣцитѣ си. Значи и тукъ че трѣбва много дълбоко да се замислятъ тѣя, които сж посли въ рѣдѣгѣ си сѣдбата на стопанска България.

Ние сме заградени отъ всѣкъдъ. Безъ стѣснението и благоволеніето на нашитѣ слѣди ние не можемъ да мръднемъ на никакѣ. И голѣмъ умъ е потребенъ да измамѣри срѣдствата, да измисли начина, по който ще може да се десервира износа отъ една или отъ друга посока. Но ние се спираме върху свѣтъта и върху мѣнѣнето на

нашия приятелъ. Той мисли, че износа би трѣбвало за малко врѣме да се отложи и слѣдъ тѣй отлагане Комитетъ да влѣзе въ контактъ съ крупнитѣ житари — а ние имаме такива съ висока култура, съ голѣма практичностъ и съ широка опитностъ, — да се свѣтъчава съ тѣхъ и въ сжното врѣме да търси и намѣри — самъ той и съ тѣхно свѣдѣствие — инострани крупни синдикати, на които да продаде запаса на страната отъ старата, а, ако може, да обезвечи пролаването запаситѣ и отъ новата реколта. Въ това мѣнѣние, въ тѣя свѣтъни ние намираме нѣщо пѣно, нѣщо, което се базира на практичността. Въ свѣтъчанията съ нашитѣ много опитни и много практични търговци може да се измамѣри, да се измисли и още нѣщо по-друго, нѣщо по-практично, по-умно и по-огодно. Е, добръ, нека тоя свѣтътъ и тоя мѣнѣние се възираемъ. Не ще бже късно да се дѣйствува тѣй, както Комитетъ желае и е прѣдѣтерлатъ и слѣдъ като се обсжѣтѣ много повече чужди мѣнѣния и като не се прѣнебрѣгаватъ много практични свѣтъти, даже и мѣнѣнията и свѣтътитѣ, които прѣдседателя на Българското Икономическо Д-во, г. Кирил Поповъ е искалъ да изслуша и научи отъ наши професори, икономисти, практики, търговци и пр. Едно то, другото и третото шомъ принесе полза — една каква и да е полза.

Никакъ не е злѣ търговитѣ — тамъ, дѣто има сдружения житарски, по инициативата на сдруженията, а дѣто нѣма сдружения, по собствена инициатива — да свикатъ по една, двѣ и повече конференции и каквито мѣнѣния въспрѣматъ, до каквито рѣшения дойдатъ, да ги съобщаватъ на Комитетъ и на печата. Общитѣ, колективнитѣ практически умъ все ще направя нѣщо повече, отколкото умътъ на нѣколко души, които съзнаватъ отговорността за мѣрнитѣ и дѣлата си и се страхуватъ отъ грѣшки, за да не даватъ насока такава, която на дѣло би дала полесни практически резултати. Ние съ особена готовностъ ще печатаме всѣко изказано мѣнѣние, всѣки даденъ свѣтътъ.

Българския Икономически Блокъ за нашата търговия.

Получихме за обновяване отъ страна на Бълг. Икон. Блокъ въ София сѣдѣщата петиция, която Блока е прѣдѣдалъ на г-на М-ръ прѣдседателя:

До Господинъ Министъръ Прѣдседателя

Господинъ Прѣдседателю,

Българския Икономически Блокъ, като корпорация отъ търговци, индустриалци, занаятчи и земледѣлци въ царството, не може да не се интересува за тежкото икономическо положение, което прѣварява страната, поради общоевропейската война и е длѣженъ да повдигне своя гласъ прѣдъ правителството и да изкаже своето мѣнѣние за мѣроприятности, които то взема за отстраняване на обществена криза. Българското правителство въ своитѣ грижи въ тоя отношение прокрая закона за обществената прѣдвидимостъ и неговото прилагане отъ комитетъ. Но тоя законъ, тѣй както се прилага и се крои да се прилага отъ комитетъ за обществената прѣдвидимостъ, още повече влошава и ще влоши икономическото положение на страната и ще се отрази особено губелно върху една частъ отъ нашитѣ търговци, именно върху житаритѣ и брашнаритѣ, които застрашаватъ свѣтършено да опрорасни и остави безъ прѣпитание. Почтаемъ то българско правителство въ добритѣ си и патриотически пѣли се е стрѣмилъ, чрѣзъ поменатия законъ, да отстраня обществена криза и да облекчи положението на всички жители въ царството. Това е благородно и похвално. Но при приложението на закона резултатитѣ излизатъ отрицателни, особено за извѣстни търговци, индустриалци и занаятчи и сега съ новитѣ проекти на комитетъ, да се монополизира търговията съ зърненигѣ храни и други артикули отъ първа необходимостъ, ще се занесе смъртоносенъ ударъ на търговитѣ житари, ще се извърши сѣрво тѣхъ, както го казва тѣ въ своя мемоаръ, единъ „анти-конституционенъ и революционенъ актъ“. Въ сжщото нещастно и оганно положение ще бждатъ доводени и други стѣловия отъ търговитѣ, ако се изпѣли проектѣтъ на комитетъ, да се монополизира износътъ на извѣстни артикули отъ първа необходимостъ, като захарта, орнъа, кафето и др.; по тоя начинъ вече не се из-

